

[NKJV \(English\)](#) This file contains a blank for each word of each verse except for the most frequently used words.

[RVR1995 \(Español\)](#) Este archivo contiene un espacio para cada palabra de cada versículo excepto para las palabras más utilizadas.

[LSG \(Français\)](#) Ce fichier contient un blanc pour chaque mot de chaque verset à l'exception des mots les plus fréquemment utilisés.

[Textus Receptus Stephanus 1550 \(Greek\)](#) This file contains a blank for each Greek word of each verse except for the most frequently used words.

NKJV

Mark 11:01 Now when they drew near Jerusalem, to Bethphage and Bethany, at the Mount of Olives, He sent two of His disciples;

Mark 11:02 and He said to them, "Go into the village opposite you; and as soon as you have entered it you will find a colt tied, on which no one has sat. Loose it and bring it.

Mark 11:03 And if anyone says to you, 'Why are you doing this?' say, 'The Lord has need of it,' and immediately he will send it here."

Mark 11:04 So they went their way, and found the colt tied by the door outside on the street, and they loosed it.

Mark 11:05 But some of those who stood there said to them, "What are you doing, loosing the colt?"

Mark 11:06 And they spoke to them just as Jesus had commanded. So they let them go.

Mark 11:07 Then they brought the colt to Jesus and threw their clothes on it, and He sat on it.

Mark 11:08 And many spread their clothes on the road, and others cut down leafy branches from the trees and spread them on the road.

Mark 11:09 Then those who went before and those who followed cried out, saying: "Hosanna! 'Blessed is He who comes in the name of the Lord!'

Mark 11:10 Blessed is the kingdom of our father David That comes in the name of the Lord! Hosanna in the highest!"

Mark 11:11 And Jesus went into Jerusalem and into the temple. So when He had looked around at all things, as the hour was already late, He went out to Bethany with the twelve.

Mark 11:12 Now the next day, when they had come out from Bethany, He was hungry.

Mark 11:13 And seeing from afar a fig tree having leaves, He went to see if perhaps He would find something on it. When He came to it, He found nothing but leaves, for it was not the season for figs.

Mark 11:14 In response Jesus said to it, "Let no one eat fruit from you ever again." And His disciples heard it.

Mark 11:15 So they came to Jerusalem. Then Jesus went into the temple and began to drive out those who bought and sold in the temple, and overturned the tables of the money changers and the seats of those who sold doves.

Mark 11:16 And He would not allow anyone to carry wares through the temple.

Mark 11:17 Then He taught, saying to them, "Is it not written, 'My house shall be called a house of prayer for all nations'? But you have made it a 'den of thieves.' "

Mark 11:18 And the scribes and chief priests heard it and sought how they might destroy Him; for they feared Him, because all the people were astonished at His teaching.

Mark 11:19 When evening had come, He went out of the city.

Mark 11:20 Now in the morning, as they passed by, they saw the fig tree dried up from the roots.

Mark 11:21 And Peter, remembering, said to Him, "Rabbi, look! The fig tree which You cursed has withered away."

Mark 11:22 So Jesus answered and said to them, "Have faith in God.

Mark 11:23 For assuredly, I say to you, whoever says to this mountain, 'Be removed and be cast into the sea,' and does not doubt in his heart, but believes that those things he says will be done, he will have whatever he says.

Mark 11:24 Therefore I say to you, whatever things you ask when you pray, believe that you receive them, and you will have them.

Mark 11:25 "And whenever you stand praying, if you have anything against anyone, forgive him, that your Father in heaven may also forgive you your trespasses.

Mark 11:26 But if you do not forgive, neither will your Father in heaven forgive your trespasses."

Mark 11:27 Then they came again to Jerusalem. And as He was walking in the temple, the chief priests, the scribes, and the elders came to Him.

Mark 11:28 And they said to Him, "By what authority are You doing these things? And who gave You this authority to do these things?"

Mark 11:29 But Jesus answered and said to them, "I also will ask you one question; then answer Me, and I will tell you by what authority I do these things:

Mark 11:30 The baptism of John-was it from heaven or from men? Answer Me."

Mark 11:31 And they reasoned among themselves, saying, "If we say, 'From heaven,' He will say, 'Why then did you not believe him?'

Mark 11:32 But if we say, 'From men' "-they feared the people, for all counted John to have been a prophet indeed.

Mark 11:33 So they answered and said to Jesus, "We do not know." And Jesus answered and said to them, "Neither will I tell you by what authority I do these things."

Mark 12:01 Then He began to speak to them in parables: "A man planted a vineyard and set a hedge around it, dug a place for the wine vat and built a tower. And he leased it to vinedressers and went into a far country.

Mark 12:02 Now at vintage-time he sent a servant to the vinedressers, that he might receive some of the fruit of the vineyard from the vinedressers.

Mark 12:03 And they took him and beat him and sent him away empty-handed.

Mark 12:04 Again he sent them another servant, and at him they threw stones, wounded him in the head, and sent him away shamefully treated.

Mark 12:05 And again he sent another, and him they killed; and many others, beating some and killing some.

Mark 12:06 Therefore still having one son, his beloved, he also sent him to them last, saying, 'They will respect my son.'

Mark 12:07 But those vinedressers said among themselves, 'This is the heir. Come, let us kill him, and the inheritance will be ours.'

Mark 12:08 So they took him and killed him and cast him out of the vineyard.

Mark 12:09 "Therefore what will the owner of the vineyard do? He will come and destroy the vinedressers, and give the vineyard to others.

Mark 12:10 Have you not even read this Scripture: 'The stone which the builders rejected Has become the chief cornerstone.

Mark 12:11 This was the Lord's doing, And it is marvelous in our eyes'?"

Mark 12:12 And they sought to lay hands on Him, but feared the multitude, for they knew He had spoken the parable against them. So they left Him and went away.

Mark 12:13 Then they sent to Him some of the Pharisees and the Herodians, to catch Him in His words.

Mark 12:14 When they had come, they said to Him, "Teacher, we know that You are true, and care about no one; for You do not regard the person of men, but teach the way of God in truth. Is it lawful to pay taxes to Caesar, or not?

Mark 12:15 Shall we pay, or shall we not pay?" But He, knowing their hypocrisy, said to them, "Why do you test Me? Bring Me a denarius that I may see it."

Mark 12:16 So they brought it. And He said to them, "Whose image and inscription is this?" They said to Him, "Caesar's."

Mark 12:17 And Jesus answered and said to them, "Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." And they marveled at Him.

Mark 12:18 Then some Sadducees, who say there is no resurrection, came to Him; and they asked Him, saying:

Mark 12:19 "Teacher, Moses wrote to us that if a man's brother dies, and leaves his wife behind, and leaves no children, his brother should take his wife and raise up offspring for his brother.

Mark 12:20 Now there were seven brothers. The first took a wife; and dying, he left no offspring.

Mark 12:21 And the second took her, and he died; nor did he leave any offspring. And the third likewise.

Mark 12:22 So the seven had her and left no offspring. Last of all the woman died also.

Mark 12:23 Therefore, in the resurrection, when they rise, whose wife will she be? For all seven had her as wife."

Mark 12:24 Jesus answered and said to them, "Are you not therefore mistaken, because you do not know the Scriptures nor the power of God?

Mark 12:25 For when they rise from the dead, they neither marry nor are given in marriage, but are like angels in heaven.

Mark 12:26 But concerning the dead, that they rise, have you not read in the book of Moses, in the burning bush passage, how God spoke to him, saying, 'I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob'?

Mark 12:27 He is not the God of the dead, but the God of the living. You are therefore greatly mistaken."

Mark 12:28 Then one of the scribes came, and having heard them reasoning together, perceiving that He had answered them well, asked Him, "Which is the first commandment of all?"

Mark 12:29 Jesus answered him, "The first of all the commandments is: 'Hear, O Israel, the Lord our God, the Lord is one.

Mark 12:30 And you shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, with all your mind, and with all your strength.' This is the first commandment.

Mark 12:31 And the second, like it, is this: 'You shall love your neighbor as yourself.' There is no other commandment greater than these."

Mark 12:32 So the scribe said to Him, "Well said, Teacher. You have spoken the truth, for there is one God, and there is no other but He.

Mark 12:33 And to love Him with all the heart, with all the understanding, with all the soul, and with all the strength, and to love one's neighbor as oneself, is more than all the whole burnt offerings and sacrifices."

Mark 12:34 Now when Jesus saw that he answered wisely, He said to him, "You are not far from the kingdom of God." But after that no one dared question Him.

Mark 12:35 Then Jesus answered and said, while He taught in the temple, "How is it that the scribes say that the Christ is the Son of David?

Mark 12:36 For David himself said by the Holy Spirit: 'The Lord said to my Lord, "Sit at My right hand, Till I make Your enemies Your footstool." '

Mark 12:37 Therefore David himself calls Him 'Lord'; how is He then his Son?" And the common people heard Him gladly.

Mark 12:38 Then He said to them in His teaching, "Beware of the scribes, who desire to go around in long robes, love greetings in the marketplaces,

Mark 12:39 the best seats in the synagogues, and the best places at feasts,

Mark 12:40 who devour widows' houses, and for a pretense make long prayers. These will receive greater condemnation."

Mark 12:41 Now Jesus sat opposite the treasury and saw how the people put money into the treasury. And many who were rich put in much.

Mark 12:42 Then one poor widow came and threw in two mites, which make a quadrans.

Mark 12:43 So He called His disciples to Himself and said to them, "Assuredly, I say to you that this poor widow has put in more than all those who have given to the treasury;

Mark 12:44 for they all put in out of their abundance, but she out of her poverty put in all that she had, her whole livelihood."

Mark 13:01 Then as He went out of the temple, one of His disciples said to Him, "Teacher, see what manner of stones and what buildings are here!"

Mark 13:02 And Jesus answered and said to him, "Do you see these great buildings? Not one stone shall be left upon another, that shall not be thrown down."

Mark 13:03 Now as He sat on the Mount of Olives opposite the temple, Peter, James, John, and Andrew asked Him privately,

Mark 13:04 "Tell us, when will these things be? And what will be the sign when all these things will be fulfilled?"

Mark 13:05 And Jesus, answering them, began to say: "Take heed that no one deceives you.

Mark 13:06 For many will come in My name, saying, 'I am He,' and will deceive many.

Mark 13:07 But when you hear of wars and rumors of wars, do not be troubled; for such things must happen, but the end is not yet.

Mark 13:08 For nation will rise against nation, and kingdom against kingdom. And there will be earthquakes in various places, and there will be famines and troubles. These are the beginnings of sorrows.

Mark 13:09 "But watch out for yourselves, for they will deliver you up to councils, and you will be beaten in the synagogues. You will be brought before rulers and kings for My sake, for a testimony to them.

Mark 13:10 And the gospel must first be preached to all the nations.

Mark 13:11 But when they arrest you and deliver you up, do not worry beforehand, or premeditate what you will speak. But whatever is given you in that hour, speak that; for it is not you who speak, but the Holy Spirit.

Mark 13:12 Now brother will betray brother to death, and a father his child; and children will rise up against parents and cause them to be put to death.

Mark 13:13 And you will be hated by all for My name's sake. But he who endures to the end shall be saved.

Mark 13:14 "So when you see the 'abomination of desolation,' spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not" (let the reader understand), "then let those who are in Judea flee to the mountains.

Mark 13:15 Let him who is on the housetop not go down into the house, nor enter to take anything out of his house.

Mark 13:16 And let him who is in the field not go back to get his clothes.

Mark 13:17 But woe to those who are pregnant and to those who are nursing babies in those days!

Mark 13:18 And pray that your flight may not be in winter.

Mark 13:19 For in those days there will be tribulation, such as has not been since the beginning of the creation which God created until this time, nor ever shall be.

Mark 13:20 And unless the Lord had shortened those days, no flesh would be saved; but for the elect's sake, whom He chose, He shortened the days.

Mark 13:21 "Then if anyone says to you, 'Look, here is the Christ!' or, 'Look, He is there!' do not believe it.

Mark 13:22 For false christs and false prophets will rise and show signs and wonders to deceive, if possible, even the elect.

Mark 13:23 But take heed; see, I have told you all things beforehand.

Mark 13:24 "But in those days, after that tribulation, the sun will be darkened, and the moon will not give its light;

Mark 13:25 the stars of heaven will fall, and the powers in the heavens will be shaken.

Mark 13:26 Then they will see the Son of Man coming in the clouds with great power and glory.

Mark 13:27 And then He will send His angels, and gather together His elect from the four winds, from the farthest part of earth to the farthest part of heaven.

Mark 13:28 "Now learn this parable from the fig tree: When its branch has already become tender, and puts forth leaves, you know that summer is near.

Mark 13:29 So you also, when you see these things happening, know that it is near-at the doors!

Mark 13:30 Assuredly, I say to you, this generation will by no means pass away till all these things take place.

Mark 13:31 Heaven and earth will pass away, but My words will by no means pass away.

Mark 13:32 "But of that day and hour no one knows, not even the angels in heaven, nor the Son, but only the Father.

Mark 13:33 Take heed, watch and pray; for you do not know when the time is.

Mark 13:34 It is like a man going to a far country, who left his house and gave authority to his servants, and to each his work, and commanded the doorkeeper to watch.

Mark 13:35 Watch therefore, for you do not know when the master of the house is coming-in the evening, at midnight, at the crowing of the rooster, or in the morning-

Mark 13:36 lest, coming suddenly, he find you sleeping.

Mark 13:37 And what I say to you, I say to all: Watch!"

RVR1995

Marcos 11:01 Cuando se acercaban a Jerusalén, junto a Betfagé y a Betania, frente al Monte de los Olivos, Jesús envió a dos de sus discípulos,

Marcos 11:02 y les dijo: -Id a la aldea que está enfrente de vosotros, y al entrar en ella hallaréis un pollino atado, en el cual ningún hombre ha montado. Desatadlo y traedlo.

Marcos 11:03 Y si alguien os pregunta: "¿Por qué hacéis eso?", decid que el Señor lo necesita y que luego lo devolverá.

Marcos 11:04 Fueron, y hallaron el pollino atado afuera a la puerta, en el recodo del camino, y lo desataron.

Marcos 11:05 Algunos de los que estaban allí les preguntaron: -¿Qué hacéis desatando el pollino?

Marcos 11:06 Ellos entonces les dijeron como Jesús había dicho, y los dejaron ir.

Marcos 11:07 Trajeron el pollino a Jesús, echaron sobre él sus mantos, y se sentó sobre él.

Marcos 11:08 También muchos tendían sus mantos por el camino, y otros cortaban ramas de los árboles y las tendían por el camino.

Marcos 11:09 Los que iban delante y los que venían detrás gritaban, diciendo: -¡Hosana! ¡Bendito el que viene en el nombre del Señor!

Marcos 11:10 ¡Bendito el reino de nuestro padre David que viene! ¡Hosana en las alturas!

Marcos 11:11 Entró Jesús en Jerusalén y fue al Templo. Después de observarlo todo, como ya anochecía, se fue a Betania con los doce.

Marcos 11:12 Al día siguiente, cuando salieron de Betania, tuvo hambre.

Marcos 11:13 Viendo a lo lejos una higuera que tenía hojas, fue a ver si tal vez hallaba en ella algo; pero cuando llegó a ella, nada halló sino hojas, pues no era tiempo de higos.

Marcos 11:14 Entonces Jesús dijo a la higuera: -¡Nunca jamás coma nadie fruto de ti! Y lo oyeron sus discípulos.

Marcos 11:15 Vinieron, pues, a Jerusalén, y entrando Jesús en el Templo comenzó a echar fuera a los que vendían y compraban en el Templo. Volcó las mesas de los cambistas y las sillas de los que vendían palomas;

Marcos 11:16 y no consentía que nadie atravesara el Templo llevando utensilio alguno.

Marcos 11:17 Y les enseñaba, diciendo: -¿No está escrito: "Mi casa será llamada casa de oración para todas las naciones"? Pero vosotros la habéis hecho cueva de ladrones.

Marcos 11:18 Lo oyeron los escribas y los principales sacerdotes, y buscaban cómo matarlo, porque le tenían miedo, por cuanto todo el pueblo estaba admirado de su doctrina.

Marcos 11:19 Pero al llegar la noche, Jesús salió de la ciudad.

Marcos 11:20 Por la mañana, al pasar junto a la higuera, vieron que se había secado desde las raíces.

Marcos 11:21 Entonces Pedro, acordándose, le dijo: -Maestro, mira, la higuera que maldijiste se ha secado.

Marcos 11:22 Respondiendo Jesús, les dijo: -Tened fe en Dios.

Marcos 11:23 De cierto os digo que cualquiera que diga a este monte: "Quítate y arrójate en el mar", y no duda en su corazón, sino que cree que será hecho lo que dice, lo que diga le será hecho.

Marcos 11:24 Por tanto, os digo que todo lo que pidáis orando, creed que lo recibiréis, y os vendrá.

Marcos 11:25 Y cuando estéis orando, perdonad, si tenéis algo contra alguien, para que también vuestro Padre que está en los cielos os perdone a vosotros vuestras ofensas,

Marcos 11:26 porque si vosotros no perdonáis, tampoco vuestro Padre que está en los cielos os perdonará vuestras ofensas.

Marcos 11:27 Volvieron entonces a Jerusalén y, andando él por el Templo, se le acercaron los principales sacerdotes, los escribas y los ancianos,

Marcos 11:28 y le preguntaron: -¿Con qué autoridad haces estas cosas? ¿Quién te dio autoridad para hacer estas cosas?

Marcos 11:29 Jesús, respondiendo, les dijo: -Os haré yo también una pregunta. Respondedme y os diré con qué autoridad hago estas cosas.

Marcos 11:30 El bautismo de Juan, ¿era del cielo, o de los hombres? Respondedme.

Marcos 11:31 Entonces ellos discutían entre sí, diciendo: -Si decimos "del cielo", dirá: "¿Por qué, pues, no lo creísteis?"

Marcos 11:32 ¿Y si decimos "de los hombres"?... Pero temían al pueblo, pues todos tenían a Juan como un verdadero profeta.

Marcos 11:33 Así que, respondiendo, dijeron a Jesús: -No sabemos. Entonces, respondiendo Jesús, les dijo: -Tampoco yo os digo con qué autoridad hago estas cosas.

Marcos 12:01 Entonces comenzó Jesús a decirles por parábolas: «Un hombre plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó un lagar y edificó una torre; luego la arrendó a unos labradores y se fue lejos.

Marcos 12:02 A su tiempo envió un siervo a los labradores para recibir de estos del fruto de la viña.

Marcos 12:03 Pero ellos, tomándolo, lo golpearon y lo enviaron con las manos vacías.

Marcos 12:04 Volvió a enviarles otro siervo; pero, apedreándolo, lo hirieron en la cabeza, y también lo insultaron.

Marcos 12:05 Volvió a enviar otro, y a éste lo mataron. Después envió otros muchos: a unos los golpearon y a otros los mataron.

Marcos 12:06 »Por último, teniendo aún un hijo suyo, amado, lo envió también a ellos, diciendo: "Tendrán respeto a mi hijo."

Marcos 12:07 Pero aquellos labradores dijeron entre sí: "Éste es el heredero; venid, matémoslo, y la heredad será nuestra."

Marcos 12:08 Y tomándolo, lo mataron y lo arrojaron fuera de la viña.

Marcos 12:09 »¿Qué, pues, hará el señor de la viña? Irá, destruirá a los labradores y dará su viña a otros.

Marcos 12:10 »¿Ni aun esta escritura habéis leído: "La piedra que desecharon los edificadores ha venido a ser cabeza del ángulo."

Marcos 12:11 El Señor ha hecho esto, y es cosa maravillosa a nuestros ojos"?»

Marcos 12:12 Procuraban prenderlo, porque entendían que decía contra ellos aquella parábola; pero temían a la multitud y, dejándolo, se fueron.

Marcos 12:13 Le enviaron algunos de los fariseos y de los herodianos para que lo sorprendieran en alguna palabra.

Marcos 12:14 Viniendo ellos, le dijeron: -Maestro, sabemos que eres hombre veraz y que no te cuidas de nadie, porque no miras la apariencia de los hombres, sino que con verdad enseñas el camino de Dios. ¿Es lícito dar tributo a César, o no? ¿Daremos, o no daremos?

Marcos 12:15 Pero él, percibiendo la hipocresía de ellos, les dijo: -¿Por qué me tentáis? Traedme un denario para que lo vea.

Marcos 12:16 Ellos se lo trajeron; y él entonces preguntó: -¿De quién es esta imagen y la inscripción? Ellos le dijeron: -De César.

Marcos 12:17 Respondiendo Jesús, les dijo: -Dad a César lo que es de César, y a Dios lo que es de Dios. Y se maravillaron de él.

Marcos 12:18 Entonces vinieron a él los saduceos, los que dicen que no hay resurrección, y le preguntaron, diciendo:

Marcos 12:19 -Maestro, Moisés nos escribió que si el hermano de alguno muere y deja esposa, pero no deja hijos, su hermano debe casarse con ella y levantar descendencia a su hermano.

Marcos 12:20 Hubo siete hermanos: el primero tomó esposa, y murió sin dejar descendencia.

Marcos 12:21 Entonces el segundo se casó con ella, pero él también murió sin dejar descendencia. Lo mismo pasó con el tercero,

Marcos 12:22 y con los siete: ninguno dejó descendencia. Finalmente, murió también la mujer.

Marcos 12:23 En la resurrección, pues, cuando resuciten, ¿de cuál de ellos será ella mujer, ya que los siete la tuvieron por mujer?

Marcos 12:24 Entonces, respondiendo Jesús, les dijo: -Erráis también en esto, porque ignoráis las Escrituras y el poder de Dios,

Marcos 12:25 porque cuando resuciten de los muertos, ni se casarán ni se darán en casamiento, sino que serán como los ángeles que están en los cielos.

Marcos 12:26 Pero respecto a que los muertos resucitan, ¿no habéis leído en el libro de Moisés cómo le habló Dios en la zarza, diciendo: "Yo soy el Dios de Abraham, el Dios de Isaac y el Dios de Jacob"?

Marcos 12:27 ¡Dios no es Dios de muertos, sino Dios de vivos! Así que vosotros mucho erráis.

Marcos 12:28 Acercándose uno de los escribas, que los había oído discutir y sabía que les había respondido bien, le preguntó: -¿Cuál es el primer mandamiento de todos?

Marcos 12:29 Jesús le respondió: -El primero de todos los mandamientos es: "Oye, Israel: el Señor nuestro Dios, el Señor uno es.

Marcos 12:30 Y amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente y con todas tus fuerzas." Éste es el principal mandamiento.

Marcos 12:31 El segundo es semejante: "Amarás a tu prójimo como a ti mismo." No hay otro mandamiento mayor que estos.

Marcos 12:32 Entonces el escriba le dijo: -Bien, Maestro, verdad has dicho, que uno es Dios y no hay otro fuera de él;

Marcos 12:33 y amarlo con todo el corazón, con todo el entendimiento, con toda el alma y con todas las fuerzas, y amar al prójimo como a uno mismo, es más que todos los holocaustos y sacrificios.

Marcos 12:34 Jesús entonces, viendo que había respondido sabiamente, le dijo: -No estás lejos del reino de Dios. Y ya nadie se atrevía a preguntarle.

Marcos 12:35 Enseñando Jesús en el Templo, decía: «¿Cómo dicen los escribas que el Cristo es hijo de David?,

Marcos 12:36 pues el mismo David dijo por el Espíritu Santo: »"Dijo el Señor a mi Señor: 'Siéntate a mi diestra, hasta que ponga a tus enemigos por estrado de tus pies.'"

Marcos 12:37 »David mismo lo llama Señor; ¿cómo, pues, es su hijo?» Y gran multitud del pueblo lo oía de buena gana.

Marcos 12:38 Les decía en su enseñanza: «Guardaos de los escribas, que gustan de andar con largas ropas, y aman las saluciones en las plazas,

Marcos 12:39 las primeras sillas en las sinagogas y los primeros asientos en las cenas,

Marcos 12:40 que devoran las casas de las viudas y, para disimularlo, hacen largas oraciones. Estos recibirán mayor condenación.»

Marcos 12:41 Estando Jesús sentado delante del arca de la ofrenda, miraba cómo el pueblo echaba dinero en el arca; y muchos ricos echaban mucho.

Marcos 12:42 Y vino una viuda pobre y echó dos blancas, o sea, un cuadrante.

Marcos 12:43 Entonces, llamando a sus discípulos, les dijo: -De cierto os digo que esta viuda pobre echó más que todos los que han echado en el arca,

Marcos 12:44 porque todos han echado de lo que les sobra, pero ésta, de su pobreza echó todo lo que tenía, todo su sustento.

Marcos 13:01 Al salir Jesús del templo, le dijo uno de sus discípulos: - Maestro, ¡mira qué piedras y qué edificios!

Marcos 13:02 Jesús, respondiendo, le dijo: -¿Ves estos grandes edificios? No quedará piedra sobre piedra que no sea derribada.

Marcos 13:03 Y se sentó en el Monte de los Olivos, frente al Templo. Entonces Pedro, Jacobo, Juan y Andrés le preguntaron aparte:

Marcos 13:04 -Dinos, ¿cuándo serán estas cosas? ¿Y qué señal habrá cuando todas estas cosas hayan de cumplirse?

Marcos 13:05 Jesús, respondiéndoles, comenzó a decir: -Mirad que nadie os engañe,

Marcos 13:06 porque vendrán muchos en mi nombre, diciendo: "Yo soy el Cristo"; y engañarán a muchos.

Marcos 13:07 Pero cuando oigáis de guerras y de rumores de guerras, no os turbéis, porque es necesario que así suceda; pero aún no es el fin,

Marcos 13:08 pues se levantará nación contra nación y reino contra reino; y habrá terremotos en muchos lugares, y habrá hambres y alborotos; principios de dolores son estos.

Marcos 13:09 »Pero cuidado de vosotros mismos, porque os entregarán a los concilios, y en las sinagogas os azotarán; y delante de gobernadores y de reyes os llevarán por causa de mí, para testimonio a ellos.

Marcos 13:10 Y es necesario que el evangelio sea predicado antes a todas las naciones.

Marcos 13:11 Pero cuando os lleven para entregaros, no os preocupéis por lo que habéis de decir, ni lo penséis, sino lo que os sea dado en aquella hora, eso hablad, porque no sois vosotros los que habláis, sino el Espíritu Santo.

Marcos 13:12 El hermano entregará a la muerte al hermano, y el padre al hijo; y se levantarán los hijos contra los padres, y los matarán.

Marcos 13:13 Y seréis odiados por todos por causa de mi nombre; pero el que persevere hasta el fin, éste será salvo.

Marcos 13:14 »Pero cuando veáis la abominación desoladora de que habló el profeta Daniel, puesta donde no debe estar (el que lee, entienda), entonces los que estén en Judea huyan a los montes.

Marcos 13:15 El que esté en la azotea, no descienda a la casa ni entre para tomar algo de su casa;

Marcos 13:16 y el que esté en el campo, no vuelva atrás a tomar su capa.

Marcos 13:17 ¡Ay de las que estén encinta y de las que críen en aquellos días!

Marcos 13:18 Orad, pues, para que vuestra huida no sea en invierno,

Marcos 13:19 porque aquellos días serán de tribulación cual nunca ha habido desde el principio de la creación que Dios hizo, hasta este tiempo, ni la habrá.

Marcos 13:20 Y si el Señor no hubiera acortado aquellos días, nadie sería salvo; pero por causa de los escogidos que él eligió, acortó aquellos días.

Marcos 13:21 »Entonces, si alguno os dice: "Mirad, aquí está el Cristo", o "Mirad, allí está", no le creáis,

Marcos 13:22 porque se levantarán falsos cristos y falsos profetas, y harán señales y prodigios para engañar, si fuera posible, aun a los escogidos.

Marcos 13:23 Pero vosotros ¡tened cuidado! Os lo he dicho todo de antemano.

Marcos 13:24 »Pero en aquellos días, después de aquella tribulación, el sol se oscurecerá y la luna no dará su resplandor.

Marcos 13:25 Las estrellas caerán del cielo y las potencias que están en los cielos serán conmovidas.

Marcos 13:26 Entonces verán al Hijo del hombre, que vendrá en las nubes con gran poder y gloria.

Marcos 13:27 Entonces enviará a sus ángeles y juntará a sus escogidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo.

Marcos 13:28 »De la higuera aprended la parábola: Cuando ya su rama está tierna y brotan las hojas, sabéis que el verano está cerca.

Marcos 13:29 Así también vosotros, cuando veáis que suceden estas cosas, conoced que está cerca, a las puertas.

Marcos 13:30 De cierto os digo que no pasará esta generación sin que todo esto acontezca.

Marcos 13:31 El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán.

Marcos 13:32 »Pero de aquel día y de la hora nadie sabe, ni aun los ángeles que están en el cielo, ni el Hijo, sino el Padre.

Marcos 13:33 Mirad, velad y orad, porque no sabéis cuándo será el tiempo.

Marcos 13:34 Es como el hombre que, yéndose lejos, dejó su casa, dio autoridad a sus siervos, a cada uno le dio un trabajo y al portero mandó que velara.

Marcos 13:35 Velad, pues, porque no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa; si al anochecer, a la medianoche, al canto del gallo o a la mañana;

Marcos 13:36 para que cuando venga de repente, no os halle durmiendo.

Marcos 13:37 Y lo que a vosotros digo, a todos lo digo: ¡Velad!

LSG

Marc 11:01 Lorsqu'ils approchèrent de Jérusalem, et qu'ils furent près de Bethphagé et de Béthanie, vers la montagne des oliviers, Jésus envoya deux de ses disciples,

Marc 11:02 en leur disant: Allez au village qui est devant vous; dès que vous y serez entrés, vous trouverez un ânon attaché, sur lequel aucun homme ne s'est encore assis; détachez-le, et amenez-le.

Marc 11:03 Si quelqu'un vous dit: Pourquoi faites-vous cela? répondez: Le Seigneur en a besoin. Et à l'instant il le laissera venir ici.

Marc 11:04 les disciples, étant allés, trouvèrent l'ânon attaché dehors près d'une porte, au contour du chemin, et ils le détachèrent.

Marc 11:05 Quelques-uns de ceux qui étaient là leur dirent: Que faites-vous? pourquoi détachez-vous cet ânon?

Marc 11:06 Ils répondirent comme Jésus l'avait dit. Et on les laissa aller.

Marc 11:07 Ils amenèrent à Jésus l'ânon, sur lequel ils jetèrent leurs vêtements, et Jésus s'assit dessus.

Marc 11:08 Beaucoup de gens étendirent leurs vêtements sur le chemin, et d'autres des branches qu'ils coupèrent dans les champs.

Marc 11:09 Ceux qui précédaient et ceux qui suivaient Jésus criaient: Hosanna! Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur!

Marc 11:10 Béni soit le règne qui vient, le règne de David, notre père! Hosanna dans les lieux très hauts!

Marc 11:11 Jésus entra à Jérusalem, dans le temple. Quand il eut tout considéré, comme il était déjà tard, il s'en alla à Béthanie avec les douze.

Marc 11:12 Le lendemain, après qu'ils furent sortis de Béthanie, Jésus eut faim.

Marc 11:13 Apercevant de loin un figuier qui avait des feuilles, il alla voir s'il y trouverait quelque chose; et, s'en étant approché, il ne trouva que des feuilles, car ce n'était pas la saison des figues.

Marc 11:14 Prenant alors la parole, il lui dit: Que jamais personne ne mange de ton fruit! Et ses disciples l'entendirent.

Marc 11:15 Ils arrivèrent à Jérusalem, et Jésus entra dans le temple. Il se mit à chasser ceux qui vendaient et qui achetaient dans le temple; il renversa les tables des changeurs, et les sièges des vendeurs de pigeons;

Marc 11:16 et il ne laissait personne transporter aucun objet à travers le temple.

Marc 11:17 Et il enseignait et disait: N'est-il pas écrit: Ma maison sera appelée une maison de prière pour toutes les nations? Mais vous, vous en avez fait une caverne de voleurs.

Marc 11:18 Les principaux sacrificateurs et les scribes, l'ayant entendu, cherchèrent les moyens de le faire périr; car ils le craignaient, parce que toute la foule était frappée de sa doctrine.

Marc 11:19 Quand le soir fut venu, Jésus sortit de la ville.

Marc 11:20 Le matin, en passant, les disciples virent le figuier séché jusqu'aux racines.

Marc 11:21 Pierre, se rappelant ce qui s'était passé, dit à Jésus: Rabbi, regarde, le figuier que tu as maudit a séché.

Marc 11:22 Jésus prit la parole, et leur dit: Ayez foi en Dieu.

Marc 11:23 Je vous le dis en vérité, si quelqu'un dit à cette montagne: Ote-toi de là et jette-toi dans la mer, et s'il ne doute point en son coeur, mais croit que ce qu'il dit arrive, il le verra s'accomplir.

Marc 11:24 C'est pourquoi je vous dis: Tout ce que vous demanderez en priant, croyez que vous l'avez reçu, et vous le verrez s'accomplir.

Marc 11:25 Et, lorsque vous êtes debout faisant votre prière, si vous avez quelque chose contre quelqu'un, pardonnez, afin que votre Père qui est dans les cieux vous pardonne aussi vos offenses.

Marc 11:26 Mais si vous ne pardonnez pas, votre Père qui est dans les cieux ne vous pardonnera pas non plus vos offenses.

Marc 11:27 Ils se rendirent de nouveau à Jérusalem, et, pendant que Jésus se promenait dans le temple, les principaux sacrificateurs, les scribes et les anciens, vinrent à lui,

Marc 11:28 et lui dirent: Par quelle autorité fais-tu ces choses, et qui t'a donné l'autorité de les faire?

Marc 11:29 Jésus leur répondit: Je vous adresserai aussi une question; répondez-moi, et je vous dirai par quelle autorité je fais ces choses.

Marc 11:30 Le baptême de Jean venait-il du ciel, ou des hommes? Répondez-moi.

Marc 11:31 Mais ils raisonnèrent ainsi entre eux: Si nous répondons: Du ciel, il dira: Pourquoi donc n'avez-vous pas cru en lui?

Marc 11:32 Et si nous répondons: Des hommes... Ils craignaient le peuple, car tous tenaient réellement Jean pour un prophète.

Marc 11:33 Alors ils répondirent à Jésus: Nous ne savons. Et Jésus leur dit: Moi non plus, je ne vous dirai pas par quelle autorité je fais ces choses.

Marc 12:01 Jésus se mit ensuite à leur parler en paraboles. Un homme planta une vigne. Il l'entoura d'une haie, creusa un pressoir, et bâtit une tour; puis il l'affirma à des vigneron, et quitta le pays.

Marc 12:02 Au temps de la récolte, il envoya un serviteur vers les vigneron, pour recevoir d'eux une part du produit de la vigne.

Marc 12:03 S'étant saisis de lui, ils le battirent, et le renvoyèrent à vide.

Marc 12:04 Il envoya de nouveau vers eux un autre serviteur; ils le frappèrent à la tête, et l'outragèrent.

Marc 12:05 Il en envoya un troisième, qu'ils tuèrent; puis plusieurs autres, qu'ils battirent ou tuèrent.

Marc 12:06 Il avait encore un fils bien-aimé; il l'envoya vers eux le dernier, en disant: Ils auront du respect pour mon fils.

Marc 12:07 Mais ces vigneron dirent entre eux: Voici l'héritier; venez, tuons-le, et l'héritage sera à nous.

Marc 12:08 Et ils se saisirent de lui, le tuèrent, et le jetèrent hors de la vigne.

Marc 12:09 Maintenant, que fera le maître de la vigne? Il viendra, fera périr les vigneron, et il donnera la vigne à d'autres.

Marc 12:10 N'avez-vous pas lu cette parole de l'Écriture: La pierre qu'ont rejetée ceux qui bâtissaient Est devenue la principale de l'angle;

Marc 12:11 C'est par la volonté du Seigneur qu'elle l'est devenue, Et c'est un prodige à nos yeux?

Marc 12:12 Ils cherchaient à se saisir de lui, mais ils craignaient la foule. Ils avaient compris que c'était pour eux que Jésus avait dit cette parabole. Et ils le quittèrent, et s'en allèrent.

Marc 12:13 Ils envoyèrent auprès de Jésus quelques-uns des pharisiens et des hérوديens, afin de le surprendre par ses propres paroles.

Marc 12:14 Et ils vinrent lui dire: Maître, nous savons que tu es vrai, et que tu ne t'inquiètes de personne; car tu ne regardes pas à l'apparence des hommes, et tu enseignes la voie de Dieu selon la vérité. Est-il permis, ou non, de payer le tribut à César? Devons-nous payer, ou ne pas payer?

Marc 12:15 Jésus, connaissant leur hypocrisie, leur répondit: Pourquoi me tentez-vous? Apportez-moi un denier, afin que je le voie.

Marc 12:16 Ils en apportèrent un; et Jésus leur demanda: De qui sont cette effigie et cette inscription? De César, lui répondirent-ils.

Marc 12:17 Alors il leur dit: Rendez à César ce qui est à César, et à Dieu ce qui est à Dieu. Et ils furent à son égard dans l'étonnement.

Marc 12:18 Les sadducéens, qui disent qu'il n'y a point de résurrection, vinrent auprès de Jésus, et lui firent cette question:

Marc 12:19 Maître, voici ce que Moïse nous a prescrit: Si le frère de quelqu'un meurt, et laisse une femme, sans avoir d'enfants, son frère épousera sa veuve, et suscitera une postérité à son frère.

Marc 12:20 Or, il y avait sept frères. Le premier se maria, et mourut sans laisser de postérité.

Marc 12:21 Le second prit la veuve pour femme, et mourut sans laisser de postérité. Il en fut de même du troisième,

Marc 12:22 et aucun des sept ne laissa de postérité. Après eux tous, la femme mourut aussi.

Marc 12:23 A la résurrection, duquel d'entre eux sera-t-elle la femme? Car les sept l'ont eue pour femme.

Marc 12:24 Jésus leur répondit: N'êtes-vous pas dans l'erreur, parce que vous ne comprenez ni les Écritures, ni la puissance de Dieu?

Marc 12:25 Car, à la résurrection des morts, les hommes ne prendront point de femmes, ni les femmes de maris, mais ils seront comme les anges dans les cieux.

Marc 12:26 Pour ce qui est de la résurrection des morts, n'avez-vous pas lu, dans le livre de Moïse, ce que Dieu lui dit, à propos du buisson: Je suis le Dieu d'Abraham, le Dieu d'Isaac, et le Dieu de Jacob?

Marc 12:27 Dieu n'est pas Dieu des morts, mais des vivants. Vous êtes grandement dans l'erreur.

Marc 12:28 Un des scribes, qui les avait entendus discuter, sachant que Jésus avait bien répondu aux sadducéens, s'approcha, et lui demanda: Quel est le premier de tous les commandements?

Marc 12:29 Jésus répondit: Voici le premier: Écoute, Israël, le Seigneur, notre Dieu, est l'unique Seigneur;

Marc 12:30 et: Tu aimeras le Seigneur, ton Dieu, de tout ton coeur, de toute ton âme, de toute ta pensée, et de toute ta force.

Marc 12:31 Voici le second: Tu aimeras ton prochain comme toi-même. Il n'y a pas d'autre commandement plus grand que ceux-là.

Marc 12:32 Le scribe lui dit: Bien, maître; tu as dit avec vérité que Dieu est unique, et qu'il n'y en a point d'autre que lui,

Marc 12:33 et que l'aimer de tout son coeur, de toute sa pensée, de toute son âme et de toute sa force, et aimer son prochain comme soi-même, c'est plus que tous les holocaustes et tous les sacrifices.

Marc 12:34 Jésus, voyant qu'il avait répondu avec intelligence, lui dit: Tu n'es pas loin du royaume de Dieu. Et personne n'osa plus lui proposer des questions.

Marc 12:35 Jésus, continuant à enseigner dans le temple, dit: Comment les scribes disent-ils que le Christ est fils de David?

Marc 12:36 David lui-même, animé par l'Esprit Saint, a dit: Le Seigneur a dit à mon Seigneur: Assieds-toi à ma droite, Jusqu'à ce que je fasse de tes ennemis ton marchepied.

Marc 12:37 David lui-même l'appelle Seigneur; comment donc est-il son fils? Et une grande foule l'écoutait avec plaisir.

Marc 12:38 Il leur disait dans son enseignement: Gardez-vous des scribes, qui aiment à se promener en robes longues, et à être salués dans les places publiques;

Marc 12:39 qui recherchent les premiers sièges dans les synagogues, et les premières places dans les festins;

Marc 12:40 qui dévorent les maisons des veuves, et qui font pour l'apparence de longues prières. Ils seront jugés plus sévèrement.

Marc 12:41 Jésus, s'étant assis vis-à-vis du tronc, regardait comment la foule y mettait de l'argent. Plusieurs riches mettaient beaucoup.

Marc 12:42 Il vint aussi une pauvre veuve, elle y mit deux petites pièces, faisant un quart de sou.

Marc 12:43 Alors Jésus, ayant appelé ses disciples, leur dit: Je vous le dis en vérité, cette pauvre veuve a donné plus qu'aucun de ceux qui ont mis dans le tronc;

Marc 12:44 car tous ont mis de leur superflu, mais elle a mis de son nécessaire, tout ce qu'elle possédait, tout ce qu'elle avait pour vivre.

Marc 13:01 Lorsque Jésus sortit du temple, un de ses disciples lui dit: Maître, regarde quelles pierres, et quelles constructions!

Marc 13:02 Jésus lui répondit: Vois-tu ces grandes constructions? Il ne restera pas pierre sur pierre qui ne soit renversée.

Marc 13:03 Il s'assit sur la montagne des oliviers, en face du temple. Et Pierre, Jacques, Jean et André lui firent en particulier cette question:

Marc 13:04 Dis-nous, quand cela arrivera-t-il, et à quel signe connaîtra-t-on que toutes ces choses vont s'accomplir?

Marc 13:05 Jésus se mit alors à leur dire: Prenez garde que personne ne vous séduise.

Marc 13:06 Car plusieurs viendront sous mon nom, disant; C'est moi. Et ils séduiront beaucoup de gens.

Marc 13:07 Quand vous entendrez parler de guerres et de bruits de guerres, ne soyez pas troublés, car il faut que ces choses arrivent. Mais ce ne sera pas encore la fin.

Marc 13:08 Une nation s'élèvera contre une nation, et un royaume contre un royaume; il y aura des tremblements de terre en divers lieux, il y aura des famines. Ce ne sera que le commencement des douleurs.

Marc 13:09 Prenez garde à vous-mêmes. On vous livrera aux tribunaux, et vous serez battus de verges dans les synagogues; vous comparâtes devant des gouverneurs et devant des rois, à cause de moi, pour leur servir de témoignage.

Marc 13:10 Il faut premièrement que la bonne nouvelle soit prêchée à toutes les nations.

Marc 13:11 Quand on vous emmènera pour vous livrer, ne vous inquiétez pas d'avance de ce que vous aurez à dire, mais dites ce qui vous sera donné à l'heure même; car ce n'est pas vous qui parlerez, mais l'Esprit Saint.

Marc 13:12 Le frère livrera son frère à la mort, et le père son enfant; les enfants se soulèveront contre leurs parents, et les feront mourir.

Marc 13:13 Vous serez haïs de tous, à cause de mon nom, mais celui qui persévéra jusqu'à la fin sera sauvé.

Marc 13:14 Lorsque vous verrez l'abomination de la désolation établie là où elle ne doit pas être, -que celui qui lit fasse attention, -alors, que ceux qui seront en Judée fuient dans les montagnes;

Marc 13:15 que celui qui sera sur le toit ne descende pas et n'entre pas pour prendre quelque chose dans sa maison;

Marc 13:16 et que celui qui sera dans les champs ne retourne pas en arrière pour prendre son manteau.

Marc 13:17 Malheur aux femmes qui seront enceintes et à celles qui allaiteront en ces jours-là!

Marc 13:18 Priez pour que ces choses n'arrivent pas en hiver.

Marc 13:19 Car la détresse, en ces jours, sera telle qu'il n'y en a point eu de semblable depuis le commencement du monde que Dieu a créé jusqu'à présent, et qu'il n'y en aura jamais.

Marc 13:20 Et, si le Seigneur n'avait abrégé ces jours, personne ne serait sauvé; mais il les a abrégés, à cause des élus qu'il a choisis.

Marc 13:21 Si quelqu'un vous dit alors: "Le Christ est ici", ou: "Il est là", ne le croyez pas.

Marc 13:22 Car il s'élèvera de faux Christs et de faux prophètes; ils feront des prodiges et des miracles pour séduire les élus, s'il était possible.

Marc 13:23 Soyez sur vos gardes: je vous ai tout annoncé d'avance.

Marc 13:24 Mais dans ces jours, après cette détresse, le soleil s'obscurcira, la lune ne donnera plus sa lumière,

Marc 13:25 les étoiles tomberont du ciel, et les puissances qui sont dans les cieux seront ébranlées.

Marc 13:26 Alors on verra le Fils de l'homme venant sur les nuées avec une grande puissance et avec gloire.

Marc 13:27 Alors il enverra les anges, et il rassemblera les élus des quatre vents, de l'extrémité de la terre jusqu'à l'extrémité du ciel.

Marc 13:28 Instruisez-vous par une comparaison tirée du figuier. Dès que ses branches deviennent tendres, et que les feuilles poussent, vous connaissez que l'été est proche.

Marc 13:29 De même, quand vous verrez ces choses arriver, sachez que le Fils de l'homme est proche, à la porte.

Marc 13:30 Je vous le dis en vérité, cette génération ne passera point, que tout cela n'arrive.

Marc 13:31 Le ciel et la terre passeront, mais mes paroles ne passeront point.

Marc 13:32 Pour ce qui est du jour ou de l'heure, personne ne le sait, ni les anges dans le ciel, ni le Fils, mais le Père seul.

Marc 13:33 Prenez garde, veillez et priez; car vous ne savez quand ce temps viendra.

Marc 13:34 Il en sera comme d'un homme qui, partant pour un voyage, laisse sa maison, remet l'autorité à ses serviteurs, indique à chacun sa tâche, et ordonne au portier de veiller.

Marc 13:35 Veillez donc, car vous ne savez quand viendra le maître de la maison, ou le soir, ou au milieu de la nuit, ou au chant du coq, ou le matin;

Marc 13:36 craignez qu'il ne vous trouve endormis, à son arrivée soudaine.

Marc 13:37 Ce que je vous dis, je le dis à tous: Veillez.

Textus Receptus Stephanus 1550

Mark 11:01 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

Mark 11:02 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθewis εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

Mark 11:03 και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθewis αυτον αποστελει ωδε

Mark 11:04 απηλθον δε και ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον

Mark 11:05 και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

Mark 11:06 οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

Mark 11:07 και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

Mark 11:08 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον

Mark 11:09 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

Mark 11:10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαβιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

Mark 11:11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

Mark 11:12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν

Mark 11:13 και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εις αυτην ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων

Mark 11:14 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου

Mark 11:15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν

Mark 11:16 και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου

Mark 11:17 και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων

Mark 11:18 και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις και εζητουν πως αυτον απολεσουσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

Mark 11:19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως

Mark 11:20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων

Mark 11:21 και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται

Mark 11:22 και αποκριθεις ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

Mark 11:23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

Mark 11:24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

Mark 11:25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

Mark 11:26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

Mark 11:27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι

Mark 11:28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιης

Mark 11:29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθετε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

Mark 11:30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθετε μοι

Mark 11:31 και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

Mark 11:32 αλλ εαν ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην

Mark 11:33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

Mark 12:01 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμον και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

Mark 12:02 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος

Mark 12:03 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

Mark 12:04 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

Mark 12:05 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δεροντες τους δε αποκτεινοντες

Mark 12:06 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

Mark 12:07 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

Mark 12:08 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

Mark 12:09 τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

Mark 12:10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

Mark 12:11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

Mark 12:12 και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

Mark 12:13 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω

Mark 12:14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνσον καισαρι δουναι η ου

Mark 12:15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

Mark 12:16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος

Mark 12:17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

Mark 12:18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

Mark 12:19 διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθानη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

Mark 12:20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

Mark 12:21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

Mark 12:22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

Mark 12:23 εν τη ουν αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

Mark 12:24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

Mark 12:25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμискονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

Mark 12:26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι της βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

Mark 12:27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε

- Mark 12:28** και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη πασων εντολη
- Mark 12:29** ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη πασων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν
- Mark 12:30** και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη
- Mark 12:31** και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν
- Mark 12:32** και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν θεος και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου
- Mark 12:33** και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και των θυσιων
- Mark 12:34** και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι
- Mark 12:35** και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος εστιν δαβιδ
- Mark 12:36** αυτος γαρ δαβιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
- Mark 12:37** αυτος ουν δαβιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως
- Mark 12:38** και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις
- Mark 12:39** και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοίς
- Mark 12:40** οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα
- Mark 12:41** και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα
- Mark 12:42** και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης
- Mark 12:43** και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλοντων εις το γαζοφυλακιον
- Mark 12:44** παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης
- Mark 13:01** και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι
- Mark 13:02** και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ος ου μη καταλυθη

Mark 13:03 και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου
επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας

Mark 13:04 ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα
ταυτα συντελεισθαι

Mark 13:05 ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας
πλανηση

Mark 13:06 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και
πολλους πλανησουσιν

Mark 13:07 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ
γενεσθαι αλλ ουπω το τελος

Mark 13:08 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και
εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων
ταυτα

Mark 13:09 βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και
εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν
εμου εις μαρτυριον αυτοις

Mark 13:10 και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον

Mark 13:11 οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε
μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ
εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον

Mark 13:12 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και
επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

Mark 13:13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας
εις τελος ουτος σωθησεται

Mark 13:14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσης το ρηθεν υπο δανιηλ του
προφητου εστος οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια
φευγετωσαν εις τα ορη

Mark 13:15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω
αραι τι εκ της οικιας αυτου

Mark 13:16 και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον
αυτου

Mark 13:17 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις
ταις ημεραις

Mark 13:18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος

Mark 13:19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ
αρχης κτισεως ης εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται

Mark 13:20 και ει μη κυριος εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα
δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας

Mark 13:21 και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ιδου εκει μη
πιστευσητε

Mark 13:22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν
σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και τους εκλεκτους

Mark 13:23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

Mark 13:24 αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης

Mark 13:25 και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται

Mark 13:26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης

Mark 13:27 και τοτε αποστελει τους αγγελους αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου

Mark 13:28 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν

Mark 13:29 ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις

Mark 13:30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται

Mark 13:31 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

Mark 13:32 περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ

Mark 13:33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν

Mark 13:34 ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη

Mark 13:35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι

Mark 13:36 μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας

Mark 13:37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε